

JEŽÍŠ KRÁČÍ PO VODĚ

Kázání ze soboty 18.3.2017 – br. Michal Balcar

Text: J 6,16-21

Úvod

Své kázání o proměnění vody ve víno na svatbě v Káni Galilejské jsem nazval – nejzbytečnější zázrak. Ovšem mám jisté pochybnosti, zda by si tento “čestný” titul nezasloužil spíš dnešní příběh. K čemu Ježíš porušuje přírodní zákony? Vždyť to není třeba! Cítím nad Ježíšovou chůzí po vodě silné rozpaky. Ano, kdybych mohl, také bych rád chodil po vodě. Ale současně si uvědomuji, že se jedná o dětské chování, protože v životě jsou mnohem důležitější věci.

Text

Když nastal večer, sestoupili jeho učedníci k moři, vstoupili na loď a jeli na druhý břeh do Kafarnaum. Už se setmělo, a Ježíš s nimi stále ještě nebyl. Moře se vzdouvalo mocným náporům větru. Když veslovali asi pětadvacet nebo třicet stadií, spatřili Ježíše, jak kráčí po moři a blíží se k loď; zmocnil se jich strach. On však jim řekl: „Já jsem to, nebojte se!“ Chtěli jej vzít na loď, a hned se loď ocitla u břehu, k němuž jeli.

Bouře na “moři”

Celá scéna se odehrává na Galilejském moři či na Genezaretském jezeře, jak zní alternativní název. Čestně, moře je dost nadnesený termín. Je to moře asi tak, jako je pro nás Čechy mořem Lipno. Přesto si snadno dokážu představit, že se udělá bouře, která vratkou loď ohrozí. Pamatuji si celkem dobře, když jsme s mou milovanou ženou pádlovali na kanoi přes rybník Rožmberk. Na první pohled to nevypadalo nijak zvlášť složitě, ale uprostřed rybníka se náhle zvedl vítr a udělaly se vlny. A najednou byl každý záběr dřina a představa, že se vykoupeme a ke břehu na všechny strany to bude kilometr, mě upřímně trochu vyděsila.

A najednou po vlnách kráčí Ježíš. První reakce učedníků je logická. Bojí se.

Symbolický význam scény

Abychom pochopili, oč Janovi jde, je třeba podstoupit a vše vnímat primárně symbolicky. Nejprve moře. To je chápáno v Bibli vždy negativně, jako místo chaosu a démonů. Když Izraelité odcházeli z Egypta, tak se přes Rudé moře nepřeplovili, nýbrž ono před nimi ustoupilo na Boží rozkaz. Jonáš utekl na moře před Hospodinovým úkolem, protože měl za to, že tam Boží jurisdikce nedosahuje. Jenže ono tomu tak nebylo a není tomu tak ani v Novém zákoně. Ježíš si podrobuje nepřátelský a děsivý živel. Nic není mimo jeho jurisdikci.

Matoušovy dodatky

Dnes si vypůjčíme některé detaily z Matoušovy verze, protože myslím pomohou pochopit, jaký smysl má toto vyprávění. Hlavně jde o okamžik, kdy z lodi vystoupí Petr a jde za Ježíšem. Je to dětská naivní hloupost nebo úžasná odvaha a víra? Ať tak či onak, funguje to! Petr jde po vodě! Úžasné! Ale jen do té chvíle, než zase začnou fungovat přírodní zákony a Petr “zahučí” do vody.

Má-li moře symbolický význam, nabízí se, že by ho měla mít i loď. Loď je místem bezpečí. Loď je místem, které může člověk kontrolovat. Mimo loď se buď utopí a nebo jde, díky Boží síle. Po vodě kráčí Bůh a my můžeme za ním. Ale jenom tehdy, když zapomeneme na svou zkušenost a své racio, protože ty nám říkají, že se utopíme.

Naše vlny

Nevím, co jsou ty vlny vašich životů, byť u některých z vás tuším. Je to hypotéka? Vyhazov z práce? Špatná zdravotní prognóza? Počínající deprese? Rozpadající se vztahy? Strach o děti? Nevím, jaká voda číhá na vás. Tohle “znamení” o chůzi na vlnách ale není vůbec zbytečné, jak jsem vám podsouval na začátku. Skrývá totiž zásadní poselství. Bůh je i tam, kam si myslíme, že nemůže dosáhnout a tam, kde jsme sami.

Někdy nevede cesta dál jinam, než ven z lodi. Ven z naší komfortní zóny, jak říká odporný anglismus, dnes velmi populární. Ne proto, že máme páchat sebevraždu. Ne proto, abychom udělali osobní či kariérní skok dopředu. Tohle není koučink ani jiné psychologické triky. Jediný důvod je v tom, že tam na vlnách je Bůh. Je přirozené mít strach, protože udělat ten krok přes bort je těžké, ale někdy jinudy cesta dál nevede.

Je příznačné, že Jan i Matouš stejně řadí perikopy o zázracích, o kterých jsme mluvili minulou sobotu a mluvíme tuto. Nejprve nasycení pěti tisíc, poté chůze po vodě. V životě to funguje takhle – občas sedíme na trávě a dáváme si piknik a občas plujeme po nejisté vodě a cítíme se ohrožení ze všech stran. Když jsme na pikniku, užijeme si to naplno i proto, že je s námi Bůh. Když jsme na vodě, vzchopme se, protože i tam, je s námi Bůh.